

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 273. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kas atļauj attiecībā pret vienu un to pašu personu kumulatīvi piemērot administratīvo procedūru ar rīkojumu par administratīvajiem piespiedu pasākumiem un administratīvā pārkāpuma procedūru ar mantisku sankciju piemērošanu par pārkāpumu, kas saistīts ar preču pārdošanas neregistrēšanu un pirkumu apliecinājoša dokumenta neizsniegšanu?
- 1.1. Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša, vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 273. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kas atļauj attiecībā pret vienu un to pašu personu kumulatīvi piemērot administratīvo procedūru ar rīkojumu par administratīvajiem piespiedu pasākumiem un administratīvā pārkāpuma procedūru ar mantisku sankciju piemērošanu par pārkāpumu, kas saistīts ar preču pārdošanas neregistrēšanu un pirkumu apliecinājoša dokumenta neizsniegšanu, ja ņem vērā, ka šis regulējums vienlaikus neuzliek iestādēm, kuru kompetencē ir abu procedūru īstenošana, un tiesām par pienākumu nodrošināt samērīguma principa efektīvu piemērošanu, samērojot visu kumulatīvo pasākumu kopējo smagumu ar konkrētā pārkāpuma smagumu?
2. Ja tiek atzīts, ka Hartas 50. pants un 52. panta 1. punkts šajā lietā nav piemērojami, vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 273. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds valsts tiesību akts kā ZDDS [*Zakon za danak varhu dobavenata stoynost* (Pievienotās vērtības nodokļa likums)] 186. panta 1. punkts, kas paredz par pārkāpumu, kas saistīts ar preču pārdošanas neregistrēšanu un pirkumu apliecinājoša dokumenta neizsniegšanu, attiecībā pret vienu un to pašu personu līdztekus ZDDS 185. panta 2. punktā paredzētajām mantiskajām sankcijām piemērot administratīvo piespiedu pasākumu “uzņēmuma telpu aizsīmogošana” uz laiku līdz 30 dienām?
3. Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tai nav pretrunā tādi Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 273. pantā minēto interešu nodrošināšanas nolūkā valsts likumdevēja ieviestie pasākumi, piemēram, administratīvā piespiedu pasākuma “komercdarbības telpu aizsīmogošana” pagaidu izpilde uz laiku līdz 30 dienām, ja tiesību aizsardzība tiesā aprobežojas ar tam pretrunā esošu, salīdzināmu privāto interešu izvērtēšanu?

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 22. februārī iesniedza *Spetsializiran nakazatelen sad* (Bulgārija) – kriminālprocess pret IR

(Lieta C-105/21)

(2021/C 163/22)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgārija)

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

IR

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tas būtu atbilstīgi Hartas 6. pantam, skatot to kopsakarā ar ECPAK 5. panta 4. un 2. punktu, kā arī ar 1. punkta c) apakšpunktu, Hartas 47. pantam, tiesībām uz brīvu pārvietošanos, vienlīdzības principam, kā arī savstarpējas uzticēšanās principam, ja Pamatlēmuma 2002/584 6. panta 1. punktā noteiktā izsniegšanas tiesu iestāde neieguldītu nekādas pūles, lai pieprasīto personu informētu par faktisko un tiesisko pamatu tās aizturēšanai un tiesībām pārsūdzēt lēmumu par apcietinājuma piemērošanu, kamēr šī persona atrodas izpildes dalībvalsts teritorijā?

- 2) Ja atbilde ir apstiprinoša: vai Savienības tiesību pārākuma pār valsts tiesībām princips nosaka, ka izsniegšanas tiesu iestādei šī informēšana nav jāveic, un vai tas turklāt paredz, ka gadījumā, ja pieprasītā persona, neņemot vērā šīs informēšanas neesamību, lūdz atcelt valsts lēmumu par apcietinājuma piemērošanu, izsniegšanas tiesu iestādei šis lūgums ir jāizskata pēc būtības tikai pēc pieprasītās personas nodošanas?
- 3) Kādi Savienības tiesībās paredzēti juridiska rakstura pasākumi ir piemēroti šādas informēšanas veikšanai?

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 25. februārī Oriol Junqueras i Vies iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2020. gada 15. decembra rīkojumu lietā T-24/20 Junqueras i Vies/Parlaments

(Lieta C-115/21 P)

(2021/C 163/23)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Oriol Junqueras i Vies (pārstāvis: A. Van den Eynde Adroer, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Prasījumi

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas sestās palātas 2020. gada 15. decembra rīkojumu lietā T-24/20;
- atzīt šo apelācijas sūdzību par pilnībā pieņemamu;
- atgriezt šo lietu agrākā tiesvedības stadijā, lai pēc prasības atzišanas par pieņemamu Eiropas Savienības Vispārējās tiesas sestā palāta turpinātu tās izskatīšanu;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar iebildes par nepieņemamību procedūru un šo apelācijas tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais: Tiesību kļūda, interpretējot un piemērojot šajā lietā 1976. gada Eiropas Vēlēšanu akta ⁽¹⁾ 13. panta 3. punktu un 7. panta 3. punktu. Šajā lietā nevis tika atsaukts mandāts, bet gan tika piemērots kāds amata nesavienojamības pamats, kas nav pierādīts atbilstoši 1976. gada Eiropas Vēlēšanu akta 7. panta 3. punktam. Eiropas Parlaments nevarēja pieņemt zināšanai nekādu Oriol Junqueras mandāta atsaukšanu, nedz arī kāda atbilstoši 1976. gada Eiropas Vēlēšanu akta 7. panta 3. punktam pierādīta amata nesavienojamības pamata esamību, jo šajā lietā nav noticis ne viens, ne otrs; “pieņemot zināšanai” attiecīgo lēmumu, Eiropas Parlaments to apvelta ar tiesiskām sekām, kuras tam nevarētu būt, un tāpēc šis lēmums kļūst apstrīdams saskaņā ar LESD 263. pantu, jo ar to tiek pārkāptas Oriol Junqueras tiesības (konkrēti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 39. pants un Protokola Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pants).

Otrais: Tiesību kļūda, interpretējot un piemērojot [Eiropas Parlamenta] Reglamenta 4. panta 7. punktu. Pārsūdzētajā rīkojumā ir tiesību kļūda, jo tajā tiek uzskatīts, ka Eiropas Parlamenta kompetencē nav atteikties atzīt amata nesavienojamības pamatus atbilstoši šim pantam. Tā kā ar Eiropas Parlamenta lēmumu netika piemērots Reglamenta 4. panta 7. punkts, šis lēmums groza Oriol Junqueras tiesisko stāvokli, skarot viņa tiesības (konkrēti tās, kas paredzētas Hartas 39. pantā un Protokola Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantā), un tāpēc pārsūdzētajā rīkojumā ir tiesību kļūda, jo tajā tiek uzskatīts, ka minētais lēmums nav pārsūdzams saskaņā ar LESD 263. pantu.